

sitivt, kan man vel spørge, om det andet er det, som menighedsrådene reelt higer efter og efter-spørger.

Det er ikke vores opfattelse, at det, menighedsrådsmedlemmer mest af alt vil arbejde med, er flere administrative og bureaukratiske spørgsmål. Det kan meget vel blive udkommet af det forslag, som vi behandler i dag, og derfor vil jeg sige, at disse punkter i lovforslaget er noget af det, som vi må have vurderet meget nøje i forbindelse med udvalgsbehandlingen; også fordi vi finder, at de hørings svar, der er afgivet, rejser en række spørgsmål, som vi skal have yderligere belyst.

Så er jeg enig med de ordførere, som har rejst spørgsmålet om forholdet mellem dette lovforslag og de overvejelser, regeringens økonomiudvalg har sat i gang vedrørende forholdet mellem folkekirke og stat på det økonomiske plan og flere reformer. Det er også spørgsmål, som vi må bore i i forbindelse med udvalgsbehandlingen. I det hele taget er det efter Kristeligt Folkepartis opfattelse tiltrængt at få set mere principielt på det økonomiske forhold mellem stat og folkekirke, og det er noget, vi vil vende tilbage til her i Folketinget med et forslag senere i samlingen.

Kirkeministeren (Tove Fergo):

Jeg vil begynde med at sige tak for alle de gode ord og den store interesse, der har været vist fra Folketingets partier vedrørende forslaget om decentralisering og øget kompetence til landets menighedsråd.

Jeg synes, det har været en meget god proces, vi har været igennem i det næsten et år, der er gået, siden jeg første gang omtalte forslaget på Landsforeningen af Menighedsrådsmedlemmers årsmøde. Jeg udsendte den 6. juni et forslag om den totale decentralisering til høring, og jeg gjorde også det, at om efteråret sendte jeg det til høring i samtlige menighedsråd. Det er vist ikke mange lovforslag vedrørende menighedsrådenes arbejde, der har været ude i høring hos alle menighedsrådene, og det har jo betydet, at der er kommet mere end 600 hørings svar ind til os. De har alle sammen givet udtryk for stor interesse og engagement for sagen, og det har været meget givende og interessant at læse dem. Jeg har lyttet til hørings svarene, og jeg vil godt sige tak for de tilkendegivelser, der er kommet fra partiernes ordførere. De har anerkendt, at det er foregået på den måde, og det er jeg meget glad for.

Hørings svarene anbefalede en mindre vidtgående decentralisering, en kompetence lagt på lokalt niveau mellem menighedsråd og provstiudvalg. Det vil sige, at man sparer nogle niveauer i sagsbehandlingen. De områder, man sparer nogle niveauer på, er folkekirkenes almindelige huse, og jeg skal sige til de ordførere, som har talt med bekymring om, hvorvidt det nu kan gå, og om det nu er rigtigt, hvad man har gjort opmærksom på fra stifternes side – at der mangler faglig kompetence lokalt, at menighedsrådene ikke kan klare opgaverne, at provstiudvalgene vil blive opbygget til små ministifter, osv.: De beslutninger, menighedsrådene skal tage, dér, hvor de får øget kompetence, er på områder, hvor menighedsrådene i forvejen skal tage beslutninger. Det er istandgørelse af sognegården og istandgørelse af præsteboligen, som kan være et ganske almindeligt parcelhus.

Menighedsrådet skal træffe beslutningen, det skal bruge tid på at træffe beslutningen, og så skal det gøre det, som loven pålægger det i dag. Det skal sende den beslutning, det nu er kommet frem til, til godkendelse i provstiudvalget, som så skal tage stilling og behandle sagen; tage stilling til, om det holder økonomisk, og om det er forsvarligt. Provstiudvalget skal så indstille videre til stiftøvrigheden, om f.eks. renoveringen af et badeværelse er i orden, om den lever op til alle de faglige vurderinger, der skal til. Stiftøvrigheden kan så sende sagen til en præstegårdskonsulent, som kan se på, om renoveringen af badeværelset også er i orden.

Jeg stoler på og tror på, at mennesker har sund fornuft, at folkevalgte rummer sund fornuft. Det er, hvad jeg hører rundt omkring i landet på de mange møder, hvor der kommer utrolig mange menighedsrådsmedlemmer. De siger: Vi kan godt træffe de beslutninger selv, vi behøver ikke at gå videre, og hvis det er komplicerede beslutninger, som virker uoverskuelige for os, indhenter vi den faglige ekspertise. Det skal vi nok påse.

Det er mennesker med sund fornuft, der sidder i landets menighedsråd, så jeg er ikke bekymret. Men vi er selvfølgelig parate til at besvare alle de spørgsmål, udvalget ønsker at stille, og det vil kun være godt at få tingene yderligere gennemdrøftet, så det vil jeg se frem til.

Så er der flere ordførere, der har været inde på spørgsmålet om det udvalgsarbejde, regeringen har igangsat vedrørende en ændring af statens tilskud til folkekirken fra at være et øremærket tilskud til hovedsagelig 40 pct. af præ-